

TRAGEDIES UIT DE RENAISSANCE

De renaissance is een mooie tijd van vernieuwing en verbetering. Dit kunnen we mooi zien aan de boeken die steeds meer werden geschreven destijds, nu is de vraag, wat kunnen wij nu nog steeds leren van de tragedies / verhalen die 500 jaar terug zijn geschreven?

In het begin van de renaissance (ongeveer de 14de eeuw AD) gingen mensen teksten van de oudheid (Romeins en Grieks) vertalen om te leren hoe het er destijds aan toe ging omdat veel vergeten was in de middeleeuwen. De theorieën over het leven van de oudheid maar ook de mooie theater stukken die destijds al opgevoerd werden. Dit begon een literaire revolutie, mensen wouden weer zulken teksten gaan schrijven, verhalen die meestal werden vertelt door de ouderen opschrijven en voor iedereen toegankelijk maken.

De tragedie is een mooi voorbeeld van deze nieuwe stukken. Een tragedie is een toneelstuk met een treurige gebeurtenis. Een voorbeeld van zo'n tragedie is het optreden, Lucifer.

In het begin van de renaissance werden deze tragedies in het latijn geschreven en dus alleen opgevoerd voor de hoger opgeleide, dit kwam eenmaal omdat ze bijna helemaal gebaseerd waren op de tragedies van de Romeinen. Deze stukken hadden vaak ook een poëtische betekenis of deel afgeleid uit verhalen van de oudheid omdat deze daar uiteindelijk op gebaseerd waren.

Lucifer is een tragedie geschreven origineel door Joost van den Vondel. Het is een toneelstuk dat gaat over Lucifer zoals je uit de titel al kan halen. Het gaat over de opstand van een groep boze engelen die in opstand gaan tegen god en hoe Lucifer bij deze groep komt.

Uit dit verhalen kan je dus ook halen hoe het conflict rond ging des tijds. De antichristen / heidenen tegen de Christenen, de strijd tussen 'goed' en 'kwaad'. Dit is dus heel karakteristiek voor de tijd van de renaissance waar men meer voor zich zelf ging denken en tegen de Rooms-Katholieke Kerk in ging.

Dit is ook mooi terug te zien in de auteurs' leven, Joost van den Vondel. Hij ging over op het Room-Katholieke geloof in 1641 (terwijl zijn ouders Mennonieten en Antwerpse waren) en werd hierdoor verbannen van meerdere plekken zoals bijvoorbeeld de kenniskring van P. C. Hooft waar hij veel had geleerd. Als je dit dus in het verhaal plaats zie je zijn intenties met het boek, iedereen is veranderd en heeft zich aan gesloten bij de duivel, Lucifer.

Het mooie van dit verhaal is dat het dus nog steeds veel kan vertellen over de manieren, normen en waarde van verschillende personen in die tijd. Wij kunnen ook nog steeds leren van dit verhaal, onderwerpen zoals goed en kwaad zijn hier mooi in uitgelegd. En daarom vind ik dat de stelling, 'Het onderwijzen van de Lucifer in de 21e eeuw dient geen enkel nut', ongeldig is. Het verhaal kan nog steeds lessen geven over geschiedenis en hoe mensen des tijds dachten, hoe het christendom veranderde over tijd, en natuurlijk hoe ze teksten schreven en optrede in de renaissance.